וחוור ואומר. הרי פירות של מעשר שני שלך, יהיו מחוללין על מעות שיש לי בבית ויקנה המעשר הזה את המעות ויצא לחולין: **טעמא דאין בידו מעות.** דמדקתני ואין בידו מעות ש"מ דאם היה בידו מעות אם כגון לא היה לומר לו התנא לעשות כן אלא המעות שלו היה מוסר לחבירו ומקנה לו במשיכה: **ופריק.** ומבירו זה פודה את המעשר: **דסכי עדיף.** שמיכה גרמית עדיפה כל כך להיפטר מן התומ"ם: **דסוף ליה.** מבירו טוכרלה לגבי מעשר וקרינן ביה "ממעשרו" פרט של אחרים: **נקניגסו גמלים מגב קרקע.** יען לו זה בעל מעשר קרקע בחזקה ומהמן המשות ומשימוזיק זה בקרקע יהיו המעות קטיות לו בכל מקום שהן ילכון (קדושין דף כו.) ונכסים שאין להן מחריות נקנין עם נכסים שיש להן מחריות בכסף כשטר ובחזקה ומבירו זה יאמר הרי פירות הללו מחוללין על מעות שיש לי בביתך דהכי עדיף דהוה ליה טוכרלה, והך קונין לרב פפא — לית מקנין הלח למאטי קא מפסה למאני: **מיכפל מנח כי.** נתעסק המנח ומרח להורות לו הלכה בדבר שהיו מצוי בימיהם לדעת עמוד בגורן מרוח להו ש"מ בגורן שאינו שטוח לגמרי כסוד ים לו ותפילו הכי הפירות לריך ליתן לו במיתה שאין המעות נקנין בחליפין: **ולא רב פפא הדר ביה.** ממלי דאמר מטבע נקנית בחליפין: **ולקניגסו לרב שמואל.** שהיה הולך לשם כדי שיכיאם לו שיהו לו הקנה לו לא היה נותנם לו מי שהפקדון הללו שהם יהבדו בדרך יחזור רב פפא ויחבעם לו: **מגב מאימת דניחיס.** מפחן ביתו למאי מדלמטרין ליה לקנויינהו מגב קרקע ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין: **עד סווך.** שם מקום: **ובן אמר עולא.** אלא אמר עולא אפילו בדרך שהוא הולך לעיר אחרת ולא יחזור לביתו: **מוכסין לוסו.** מעות שברה ומזונותיהם: **מן לי בדינר מעות.** מן לי פרוטות בשוה דינר והדינר אין אתה יכול לחבי לחני להעלה לך עד יום פלוני יפה היוצא בהולאה קאמר ומריסיס=מעה קטנה: **ופרנסם.** לעשה לרכיהם כלומר למלוקם מעלי, כל צורך סיפוק קרי פרנסה קודרי"ר בלע"ז: **מס יש לו בביתו.** לומן מעות שהוא לומר: **מופר.** קס"ד דכיון דיש לו הוי לו מליפין דהחליף הלו בלו לומן שבביתו בלו ומחמת דוחקו לוזל גביה לתת לו מריסין יותר ואין לכון מכום רבים שהרי אין לכך שכר המתנה שהרי אין ממתין לו כלום שהרי הוא פורעו מיד דמשמע לת מעות השולחני נקנה לו הדינר שבביתו בכל מקום שהוא: **ומס לאו מפורי.** דכיון דאין לו הדינר בביתו אין כאן מליפין אלא כשכר מכר בעלמא שהוא מתחייב לו הדינר לאחתו זמן, ומריסים מוסיף לו בשכר מעותיו שהמתין: **ונאי מאטי מן מעטא נקנה בחליפין.** ואין מטבע נעשה חליפין לים לו לגמי אין קנין לו במקום שהם ואין לו לאחר שבביתו אלא במקום שהוא ק"ל לקמן* כללא דרביעה כל תגר נמר ליה לאסור **מלא לאו** אמע מינה מטבע נעשה נעשה חליפין ונקנה בחליפין דהא הכא מטבע ניתנו של שולחני בעשה חליפין, ובל בעל הבית: **ממר ליה.** רבי לתלוקי בחליפין: **דלמא.** מיהו לתרוצינהו לחידי ואידי בין דשולחני בין דבעל הבית: **כפרוסטות.** מעות של מחוסם שהם עדיין בלא טורה כעין חסימון של כסף: **ממר ליה.** עולא לין לו: **ודיקא נמי מדקתמר** "יפה דינר ומריסים" דמשמע לעולה לך פרוסטות שבבית שוה דינר ומריסים: **ולא קמני דינר יפה.** דלמשמע דינר של כסף טוב ומבוח: **רב אמי אמר לעולם כפרוסטות.** היה דקתמרת מדקתני "יפה דינר" ומיהו משמע לן שהמעות שבבית הם מין כלון רבים דלגבי נמר ליה שלשי העלתה שם יש לו בביתו מעות לפת לו עוקף עד שיבא בני: **כל כל** דלמשמע דמים בחמר דהיינו מטבע: **כיון שזכה זה נתחייב זה בחליפין.** שם נתנה בעלים בחורת חליפין בחליפי שור ופרה כיון שמשך בעל הפרה את המטבע נתחייב בעל המטבע בכל תוכמין שיולדו בחליפין מעתה אם מת השור, מת לו, ולא"ם שלח משך כו' אלמא קנה בחליפין של מטבע כל

כגון אסיטון שאין לו מטבע שקונין כדהגן מעות הרשות קונות את השות ואמרינן אין דייקא נמי מדלא קתני ואני פורע לך דינר יפה אלא קתני תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך יפה דינר שמעינן מינה דהכי אמר ליה תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך פרוסטות יפה דינר פרימיס. רב אשי אמר לעולם בדקתני וכיון דאית ליה מעות שרי נעשה כאומר לו עד שיבא בני או עד שאמצא מפתח דליתה אנר נפר לי וכל כי האי כיון שקיבל בעל השלית את הדינר וכה בו נתחייב בעל הדינר בשלית שכבר קנאה ועמדה ברשותו בכניית בעל השליה בדינר ש"מ דינר זה שהוא מטבע נעשה חליפין וקנה בעל הדינר את השליה בחליפין.

*) מי' בשמה מקונות כאן דכמתיק לי' כניס מי סיכה דלא לחזק מפיסא דביתי' טוח דמסק לאמיה דחמר רבא לתקי ליה וכו' גבה מקרקעי גבי מעלמלי ע"ב וע"ש מצ"ב על דברי רבינו כזה:

**) גרסה דל"ל דהוי יד ביד כו':

ונקנינהו נהליה לגבי קרקע. ג] מבריימא פריך כדפיר' רש"י וי"ל דלדרב פפא פריך לי לתרוצ בשלמת דאין מטבע נקנה בחליפין מיירי בים לו סודר ואין לו קרקע דהשתא לת הוי ערטילאי ללא לי מטבע נקנה בחליפין ומיירי שאין לו סודר וגם ל"ל דמיירי בגורן שאינו שלו לכפל תגר כולי האי והדתמר והא עומד בגורן קתני לתו פרכא היא ללא מסיק למילתיה דמיירי בלים לו קרקע וקנה לנקני ליה המעות בהודאה כמו שקנה רב מרי מרכא על ידי הודאתו של ליסור בפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) ול"פ שהיינו יודעין שלא היו שלו אלא שהלה וה"ה בבריה מדקנסבו רב מרי ל"פ ללא הוי בר יוקמי*: **אלא** ש"מ דאין מטבע נקנה בחליפין. ומ"ד נעשה חליפין כמי לימוכב דמדאיבו נקנה כ"ש שלא נעשה ומעכ. עד הכא כדי להקשות למרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן אמר עולא וכן* אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן מפום דהך *בריימא מסייע להו:

אידי ואידי בפרוטעות. פירוש שולחני נתן לו פרוטעות ובעל הבית מכלם לו פרוטעות לליכת עליהו טורתא ולכך נעשה ונקנה בחליפין וח"ת ולימא שהשולחני נתן לו מעות ולא פרוטעות וכן נראה שהרי לריך ליתן לפועלים ובעל הבית הקנה לו בקנין סודר הפרוטעות שבביתו וי"ל דתן לי מעות מכלמע דכתיבה זתת, תמייב לך דינר ומריסים: **ולא** תני דינר יפה. דמשמע דינר טוב וח"ת והיכי ס"ד דינר טוב והא ממעות בים לי בביתי קתני וי"ל דמעות ללו הייגו שמו של המטבע הלא לומר מטבעות בים לי בביתי ואיתי פירא דהוו ומש"ה נקנו בחליפין א"ל אין, דיקא נמי דקתני "יפה דינר ומריסים" ולא קתני דינר יפה-ומריסים, ש"מ רב אשי אמר לעולם בדמים ובפרוטעות כיון דאית ליה נעשה כאומר "הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא כפתח" ש"מ כל הנעשה דמים באחד בכיון שזכה זה נתחייב זה בחליפין כל הנעשה דמים באחד מאן ניהו, מטבע, ושמע מינה מטבע נעשה חליפין, אמר רב יהודה ה"ק כל

איזהו חנגאל

והחוור ואומר הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית ואי אפשר למטבע נקנה בחליפין לקנינהו לחבריה המעות הללו אגב סודר וליפרוק הפירות של מעשר שני של זה דהכי עדיף מעשר שני ליה נכרי ואין חייב חומש לפי שהוא קונה מעשר שני של חבירו הוא ואינו פודה לפי שאינו שלו. ופרקינן דלית ליה סודר ולא קרקע. ומהמודינן וכי יצא התנא לקבוע משנה על אדם יקה מגולה ראש אלא לאו ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין ש"מ. ואף רב פפא הדר ביה מהאי סברא דרב פפא הוו ליה י"ב אלפי זוזי בי הוזאי ואקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסקופא דביתיה כי אתא נפק רב פפא לאפיה עד תוך כי היכי דליקדו ליקבלינהו לזוזי עד דלא ייתי וייחזוק בההיא אסקופא*) דאמרי ליה דקיימי לן אקני ליה ממלמלי אגב מקרקעי נבי ממלמלי כלומר כיון שנבה הקרקע זכה במטלטלין ואין יכול לחזור בו. פי' תוך שם מקום ומפורש במסכת נדה (דלע ע"ב) דאזל רב פפא לתוך ואמר ליכא צוציבא מרבנן הכא דליקבלינהו לאפיה וכו'. מתיב ר' אבא לעולא דאמר אין מטבע נעשה חליפין מהא דתני בתוספתא הרי שהיו דמיהן ופועלין תובעין אותו בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרעם ואני אעלה לך יפה דינר ופרימיס מעות שיש לי בבית יש לו מעות בידו מותר אין לו אסור דינר זה וזולתי פרימיס הוא דתנן בתוספתא אוכל פועל קישות ואפי' בדינר כותבות אפי' במרימיס ואי סלקא דעתך דאין מטבע נעשה חליפין הוה ליה הלואה ואמר ליטול מטבע פרימיס ששוה יותר מדינר שנתן לו דהויא ליה רבית. ופרקי' בפרוסטות שנינו כלומר תן לי בדינר מעות. [מעות] הללו פרוסטות הן

יח א מיי' פ"ו מהלכות מכירה הל' ח סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' רג סעי' ט ופמ"י ג:

יט ב מיי' שם הל' ו כמג שם טוש"ע שם סעי' ט וסי' קכב סעי' ה:

[יט ג טוש"ע י"ד סי' קסג סעי' ו]:

[ועי' תוס' כ"ק קד: ד"ה ונקנינהו]

[ל"ל אמר רבי אמי וכן אמר רבה בר"ח אמר ר' יוחנן ש"מ]

[ל"ל מתניי']

תת נושא
פירון מאיזה טנ
בפרשה כדי לחשוק
תלמידי החכמים
(שאול"ן ביהה כ"ו שבט
תדצה)

נושא
דין הפיאה צ"ל דאמר
אין מאמר (דף עב ע"ב)
חלין
מאמר (דף סח ע"ב)

(דף ריקה)
קשיות על עולא

תש נושאות

[דף סב:] **ז' אלא** אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: **אין מטבע נעשה חליפין.** ואין מטבע נקנה בחליפין: **אמר רבי אסי.** אין מטבע נעשה חליפין: **אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יותנן.** אין מטבע נעשה חליפין: **אתיבת.** רבי אבא לעולא: **הדי שוזיו** [ר"ת חמשים ופועליו תובעין אותו בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרעם ואני אעלה לך יפה דינר ומריסים ממעות שיש לי בביתי אם יש לו מעות מותר ואם לאו אסור] ואי סלקא דעתך אין מטבע נעשה חליפין הויא ליה הלואה ואסור, אשתיק ליה דלמא אידי ואידי בפרוטות שנו ליה עלייהו מבעיא ליה ואידי ואידי פירא הוו ומש"ה נקנו בחליפין א"ל אין, דיקא נמי דקתני "יפה דינר ומריסים" ולא קתני דינר יפה-ומריסים, ש"מ רב אשי אמר לעולם בדמים ובפרוטות כיון דאית ליה נעשה כאומר "הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא כפתח" ש"מ כל הנעשה דמים באחד מאן ניהו, מטבע, ושמע מינה מטבע נעשה חליפין, אמר רב יהודה ה"ק כל

נעשתה כקנין שנעשה בו הקנין. ז] מבריימא פריך כדפיר' רש"י וי"ל דלדרב פפא פריך לי לתרוצ בשלמת דאין מטבע נקנה בחליפין מיירי בים לו סודר ואין לו קרקע דהשתא לת הוי ערטילאי ללא לי מטבע נקנה בחליפין ומיירי שאין לו סודר וגם ל"ל דמיירי בגורן שאינו שלו לכפל תגר כולי האי והדתמר והא עומד בגורן קתני לתו פרכא היא ללא מסיק למילתיה דמיירי בלים לו קרקע וקנה לנקני ליה המעות בהודאה כמו שקנה רב מרי מרכא על ידי הודאתו של ליסור בפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) ול"פ שהיינו יודעין שלא היו שלו אלא שהלה וה"ה בבריה מדקנסבו רב מרי ל"פ ללא הוי בר יוקמי*: **אלא** ש"מ דאין מטבע נקנה בחליפין. ומ"ד נעשה חליפין כמי לימוכב דמדאיבו נקנה כ"ש שלא נעשה ומעכ. עד הכא כדי להקשות למרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן אמר עולא וכן* אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן משום דהך *בריימא מסייע להו:

אידי ואידי בפרוטעות. פירוש שולחני נתן לו פרוטעות ובעל הבית מכלם לו פרוטעות לליכת עליהו טורתא ולכך נעשה ונקנה בחליפין וח"ת ולימא שהשולחני נתן לו מעות ולא פרוטעות וכן נראה שהרי לריך ליתן לפועלים ובעל הבית הקנה לו בקנין סודר הפרוטעות שבביתו וי"ל דתן לי מעות מכלמע דכתיבה זתת, תמייב לך דינר ומריסים: **ולא** תני דינר יפה. דמשמע דינר טוב וח"ת והיכי ס"ד דינר טוב והא ממעות בים לי בביתי קתני וי"ל דמעות ללו הייגו שמו של המטבע הלא לומר מטבעות בים לי בביתי ואיתי פירא דהוו ומש"ה נקנו בחליפין א"ל אין, דיקא נמי דקתני "יפה דינר ומריסים" ולא קתני דינר יפה-ומריסים, ש"מ רב אשי אמר לעולם בדמים ובפרוטעות כיון דאית ליה נעשה כאומר "הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא כפתח" ש"מ כל הנעשה דמים באחד מאן ניהו, מטבע, ושמע מינה מטבע נעשה חליפין, אמר רב יהודה ה"ק כל

נעשתה כקנין שנעשה בו הקנין. ז] מבריימא פריך כדפיר' רש"י וי"ל דלדרב פפא פריך לי לתרוצ בשלמת דאין מטבע נקנה בחליפין מיירי בים לו סודר ואין לו קרקע דהשתא לת הוי ערטילאי ללא לי מטבע נקנה בחליפין ומיירי שאין לו סודר וגם ל"ל דמיירי בגורן שאינו שלו לכפל תגר כולי האי והדתמר והא עומד בגורן קתני לתו פרכא היא ללא מסיק למילתיה דמיירי בלים לו קרקע וקנה לנקני ליה המעות בהודאה כמו שקנה רב מרי מרכא על ידי הודאתו של ליסור בפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) ול"פ שהיינו יודעין שלא היו שלו אלא שהלה וה"ה בבריה מדקנסבו רב מרי ל"פ ללא הוי בר יוקמי*: **אלא** ש"מ דאין מטבע נקנה בחליפין. ומ"ד נעשה חליפין כמי לימוכב דמדאיבו נקנה כ"ש שלא נעשה ומעכ. עד הכא כדי להקשות למרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן אמר עולא וכן* אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן משום

איזהו חנגאל

והחוור ואומר הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית ואי אפשר למטבע נקנה בחליפין לקנינהו לחבריה המעות הללו אגב סודר וליפרוק הפירות של מעשר שני של זה דהכי עדיף מעשר שני ליה נכרי ואין חייב חומש לפי שהוא קונה מעשר שני של חבירו הוא ואינו פודה לפי שאינו שלו. ופרקינן דלית ליה סודר ולא קרקע. ומהמודינן וכי יצא התנא לקבוע משנה על אדם יקה מגולה ראש אלא לאו ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין ש"מ. ואף רב פפא הדר ביה מהאי סברא דרב פפא הוו ליה י"ב אלפי זוזי בי הוזאי ואקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסקופא דביתיה כי אתא נפק רב פפא לאפיה עד תוך כי היכי דליקדו ליקבלינהו לזוזי עד דלא ייתי וייחזוק בההיא אסקופא*) דאמרי ליה דקיימי לן אקני ליה ממלמלי אגב מקרקעי נבי ממלמלי כלומר כיון שנבה הקרקע זכה במטלטלין ואין יכול לחזור בו. פי' תוך שם מקום ומפורש במסכת נדה (דלע ע"ב) דאזל רב פפא לתוך ואמר ליכא צוציבא מרבנן הכא דליקבלינהו לאפיה וכו'. מתיב ר' אבא לעולא דאמר אין מטבע נעשה חליפין מהא דתני בתוספתא הרי שהיו דמיהן ופועלין תובעין אותו בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרעם ואני אעלה לך יפה דינר ופרימיס מעות שיש לי בבית יש לו מעות בידו מותר אין לו אסור דינר זה וזולתי פרימיס הוא דתנן בתוספתא אוכל פועל קישות ואפי' בדינר כותבות אפי' במרימיס ואי סלקא דעתך דאין מטבע נעשה חליפין הוה ליה הלואה ואמר ליטול מטבע פרימיס ששוה יותר מדינר שנתן לו דהויא ליה רבית. ופרקי' בפרוסטות שנינו כלומר תן לי בדינר מעות. [מעות] הללו פרוסטות הן

ונקנינהו נהליה לגבי קרקע. ז] מבריימא פריך כדפיר' רש"י וי"ל דלדרב פפא פריך לי לתרוצ בשלמת דאין מטבע נקנה בחליפין מיירי בים לו סודר ואין לו קרקע דהשתא לת הוי ערטילאי ללא לי מטבע נקנה בחליפין ומיירי שאין לו סודר וגם ל"ל דמיירי בגורן שאינו שלו לכפל תגר כולי האי והדתמר והא עומד בגורן קתני לתו פרכא היא ללא מסיק למילתיה דמיירי בלים לו קרקע וקנה לנקני ליה המעות בהודאה כמו שקנה רב מרי מרכא על ידי הודאתו של ליסור בפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) ול"פ שהיינו יודעין שלא היו שלו אלא שהלה וה"ה בבריה מדקנסבו רב מרי ל"פ ללא הוי בר יוקמי*: **אלא** ש"מ דאין מטבע נקנה בחליפין. ומ"ד נעשה חליפין כמי לימוכב דמדאיבו נקנה כ"ש שלא נעשה ומעכ. עד הכא כדי להקשות למרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן אמר עולא וכן* אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן משום

[נ"ב קמט.]

[ב"ק קד: ע"ש ב"ב עז: קו:]

[ל"ל אמר רבי אמי וכן אמר רבה בר"ח אמר ר' יוחנן ש"מ]

[ל"ל מתניי']

*) ר"ת בה"ג ס"ס וכן לזאת עלה בתוס' ד"ה ואידי ואידי

[נ"ב קמט.] [ועי' תוס' כ"ק קד: ד"ה ונקנינהו]

[ב"ק קד: ע"ש ב"ב עז: קו:]

[ל"ל אמר רבי אמי וכן אמר רבה בר"ח אמר ר' יוחנן ש"מ]

[ל"ל מתניי']

ז' אלא אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: **אין מטבע נעשה חליפין.** ואין מטבע נקנה בחליפין: **אמר רבי אסי.** אין מטבע נעשה חליפין: **אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יותנן.** אין מטבע נעשה חליפין: **אתיבת.** רבי אבא לעולא: **הדי שוזיו** [ר"ת חמשים ופועליו תובעין אותו בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרעם ואני אעלה לך יפה דינר ומריסים ממעות שיש לי בביתי אם יש לו מעות מותר ואם לאו אסור] ואי סלקא דעתך אין מטבע נעשה חליפין הויא ליה הלואה ואסור, אשתיק ליה דלמא אידי ואידי בפרוטות שנו ליה עלייהו מבעיא ליה ואידי ואידי פירא הוו ומש"ה נקנו בחליפין א"ל אין, דיקא נמי דקתני "יפה דינר ומריסים" ולא קתני דינר יפה-ומריסים, ש"מ רב אשי אמר לעולם בדמים ובפרוטות כיון דאית ליה נעשה כאומר "הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא כפתח" ש"מ כל הנעשה דמים באחד מאן ניהו, מטבע, ושמע מינה מטבע נעשה חליפין, אמר רב יהודה ה"ק כל

נעשתה כקנין שנעשה בו הקנין. ז] מבריימא פריך כדפיר' רש"י וי"ל דלדרב פפא פריך לי לתרוצ בשלמת דאין מטבע נקנה בחליפין מיירי בים לו סודר ואין לו קרקע דהשתא לת הוי ערטילאי ללא לי מטבע נקנה בחליפין ומיירי שאין לו סודר וגם ל"ל דמיירי בגורן שאינו שלו לכפל תגר כולי האי והדתמר והא עומד בגורן קתני לתו פרכא היא ללא מסיק למילתיה דמיירי בלים לו קרקע וקנה לנקני ליה המעות בהודאה כמו שקנה רב מרי מרכא על ידי הודאתו של ליסור בפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) ול"פ שהיינו יודעין שלא היו שלו אלא שהלה וה"ה בבריה מדקנסבו רב מרי ל"פ ללא הוי בר יוקמי*: **אלא** ש"מ דאין מטבע נקנה בחליפין. ומ"ד נעשה חליפין כמי לימוכב דמדאיבו נקנה כ"ש שלא נעשה ומעכ. עד הכא כדי להקשות למרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן אמר עולא וכן* אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן משום

איזהו חנגאל

והחוור ואומר הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית ואי אפשר למטבע נקנה בחליפין לקנינהו לחבריה המעות הללו אגב סודר וליפרוק הפירות של מעשר שני של זה דהכי עדיף מעשר שני ליה נכרי ואין חייב חומש לפי שהוא קונה מעשר שני של חבירו הוא ואינו פודה לפי שאינו שלו. ופרקינן דלית ליה סודר ולא קרקע. ומהמודינן וכי יצא התנא לקבוע משנה על אדם יקה מגולה ראש אלא לאו ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין ש"מ. ואף רב פפא הדר ביה מהאי סברא דרב פפא הוו ליה י"ב אלפי זוזי בי הוזאי ואקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסקופא דביתיה כי אתא נפק רב פפא לאפיה עד תוך כי היכי דליקדו ליקבלינהו לזוזי עד דלא ייתי וייחזוק בההיא אסקופא*) דאמרי ליה דקיימי לן אקני ליה ממלמלי אגב מקרקעי נבי ממלמלי כלומר כיון שנבה הקרקע זכה במטלטלין ואין יכול לחזור בו. פי' תוך שם מקום ומפורש במסכת נדה (דלע ע"ב) דאזל רב פפא לתוך ואמר ליכא צוציבא מרבנן הכא דליקבלינהו לאפיה וכו'. מתיב ר' אבא לעולא דאמר אין מטבע נעשה חליפין מהא דתני בתוספתא הרי שהיו דמיהן ופועלין תובעין אותו בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרעם ואני אעלה לך יפה דינר ופרימיס מעות שיש לי בבית יש לו מעות בידו מותר אין לו אסור דינר זה וזולתי פרימיס הוא דתנן בתוספתא אוכל פועל קישות ואפי' בדינר כותבות אפי' במרימיס ואי סלקא דעתך דאין מטבע נעשה חליפין הוה ליה הלואה ואמר ליטול מטבע פרימיס ששוה יותר מדינר שנתן לו דהויא ליה רבית. ופרקי' בפרוסטות שנינו כלומר תן לי בדינר מעות. [מעות] הללו פרוסטות הן

כגון אסיטון שאין לו מטבע שקונין כדהגן מעות הרשות קונות את השות ואמרינן אין דייקא נמי מדלא קתני ואני פורע לך דינר יפה אלא קתני תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך יפה דינר שמעינן מינה דהכי אמר ליה תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך פרוסטות יפה דינר פרימיס. רב אשי אמר לעולם בדקתני וכיון דאית ליה מעות שרי נעשה כאומר לו עד שיבא בני או עד שאמצא כפתח דליתה אנר נפר לי וכל כי האי כיון שקיבל בעל השלית את הדינר וכה בו נתחייב בעל הדינר בשלית שכבר קנאה ועמדה ברשותו בכניית בעל השליה בדינר ש"מ דינר זה שהוא מטבע נעשה חליפין וקנה בעל הדינר את השליה בחליפין.

*) מי' בשמה מקונות כאן דכמתיק לי' כניס מי סיכה דלא לחזק מפיסא דביתי' טוח דמסק לאמיה דחמר רבא לתקי ליה וכו' גבה מקרקעי גבי מעלמלי ע"ב וע"ש מצ"ב על דברי רבינו כזה:

**) גרסה דל"ל דהוי יד ביד כו':